

Arrest

nr. 226 492 van 23 september 2019
in de zaak RvV X /

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat G. KLAPWIJK
Berckmansstraat 83
1060 BRUSSEL**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Jemenitische nationaliteit te zijn, op 19 september 2019 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater) van 5 september 2019.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2019 om 10u30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES .

Gehoord de opmerkingen van M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart op 13 februari 2019 in België te zijn aangekomen.

Op 15 maart 2019 bood verzoeker zich aan bij de Dienst Vreemdelingenzaken en maakte zijn wens om een internationaal beschermingsverzoek in te dienen kenbaar, hij kreeg een aanmeldbewijs.

Op 21 maart 2019 diende verzoeker een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken, op dezelfde dag werd dit ook geregistreerd en werd verzoeker gehoord in het licht van de toepassing van de Verordening (EU) Nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend (herschikking) (hierna: Dublin III-verordening).

Uit onderzoek via het Eurodacsysteem bleek dat verzoeker zowel in Spanje als in Duitsland reeds een verzoek tot internationale bescherming had ingediend.

Op 15 mei 2019 richtte de gemachtigde een verzoek tot terugname voor verzoeker aan de Spaanse en Duitse autoriteiten op grond van de Dublin III - verordening. De Duitse autoriteiten weigerden de terugname van verzoeker op 21 mei 2019.

Op 22 mei 2019 hebben de Spaanse autoriteiten uitdrukkelijk ingestemd met de terugname van verzoeker op grond van artikel 18, 1, b van de Dublin III-verordening.

Op 5 september 2019 nam de gemachtigde een overdrachtsbesluit (beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten) (bijlage 26quater). Deze beslissing werd op 9 september 2019 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Dit is de bestreden beslissing.

2. Betreffende de rechtspleging

Uit het rechtsplegingsdossier blijkt dat de beschikking van 20 september 2019, waarbij verzoeker werd opgeroepen te verschijnen op de terechtzitting van 23 september 2019 om 10u30, tijdig en correct per fax werd verstuurd naar verzoeker. Hierbij is het faxnummer gebruikt dat op het verzoekschrift is vermeld. Daarnaast werd eveneens zoals gebruikelijk voor de zekerheid op 20 september 2019 tijdens de kantooruren in de voormiddag door de wachtgriffier dezelfde oproeping per mail verstuurd waaruit de datum en het tijdstip van de zitting blijken.

Op 23 september 2019 vlak voor de zitting, nam de wachtgriffier telefonisch contact op met de raadsman van verzoeker op het door hem in het verzoekschrift vermelde gsm-nummer aangezien niemand kwam opdagen voor verzoeker. Op dit gsm-nummer was de raadsman niet bereikbaar. Vervolgens nam de wachtgriffier contact op met het kantoor van de raadsman van verzoeker. Uit de nota opgemaakt door de wachtgriffier blijkt dat hij toen een secretaresse heeft kunnen spreken, die stelde dat de raadsman afwezig was aangezien hij ergens moest pleiten, dat hun faxtoestel al sinds een week geen faxen meer kon ontvangen en bevestigde zij dat ze de oproeping voor de zitting per mail van 20 september 2019 had ontvangen.

Van een partij, bovendien bijgestaan door een advocaat die vertrouwd is met de UDN-procedure voor de Raad, kan worden verwacht dat zij, wanneer zij de behandeling van een zaak bij uiterst dringende noodzakelijkheid vordert, diligent en zorgvuldig handelt. Indien zij ruim op tijd weet heeft van een probleem aan haar fax, zoals in casu bevestigd door de secretaresse, kan zij bezwaarlijk dit faxnummer zonder meer vermelden op het verzoekschrift. Er wordt in het verzoekschrift op geen enkele manier voorbehoud gemaakt wat betreft het gebruik van dit faxnummer. Bovendien bevestigde de secretaresse van het kantoor dat ze de oproeping voor de zitting wel per mail van 20 september 2019 had ontvangen.

Ter zitting vraagt verweerder toepassing te maken van artikel 39/59 §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Dit artikel bepaalt als volgt:

*“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen.
(...).”*

Verzoeker is niet verschenen en was niet vertegenwoordigd. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden verworpen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend negentien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. CLAESEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. CLAESEN

A. MAES